

Toliau yra labai įdomi citata iš „vārta mālos“, priklausančios Pietų Indijos Ramanudžos vaišnavų tradicijai. Ji kalba apie Krišnos brangių tarnų šlovę. Tai iš 340-tos „sakmės“.

Kartą Tiru mangai Alvaras padainavo poemų rinkinį ("Periya tiru moli"), šlovindamas Viešpatį. Ten, vienoje dainoje (Periya tiru moli 7-3-10) alvaras dainavo apie lotosinių pėdų šlovę. Išgirdęs tai Viešpats pagalvojo: "Jis žino tik apie Mano lotosinių pėdų šlovę. Taigi, aš padarysiu, kad jis džiaugtųsi visu Mano kūnu."

Tuomet Jis tarė: "Brangus Alvare! Prašau atvyk į Tiru Čerai (šventa dhama Tamilnādu, Indijoje). Aš papuošiu tavo galvą taip, kaip tu norėjai - Mūsų lotosinėmis pėdomis." Pakludamas nurodymui alvaras atkeliavo į Tiru Čerai ir Viešpats atėjo papuošti alvaro galvą, uždėdamas savo lotosines pėdas ant jo galvos. Matydamas tai alvaras neleido Viešpačiui to padaryti. Jis pagalvojo: „Kai kalbėjau apie Tavo lotosines pėdas, aš turėjau omenyje aukščiausius bhāgavatas, kurie yra tarsi Tavo lotosinės pėdos. Tad kodėl Tu uždėjai savo lotosines pėdas ant mano galvos?“ Jis tęsė: „Tavo lotosinės pėdos suteikia prieglobstį ir pusdieviams ir demonams. Jos neturėtų būti ant mano galvos. Greičiau Tavo tarnų lotosinės pėdos turėtų būti ant mano galvos.“ Išgirdęs tai, Viešpats susigėdo ir uždavė eilę klausimų, į kuriuos atsakė alvaras.

Viešpats: Aš esu antaryāmi tavo kūne. Argi ne?

Alvaras: Ne. Tu nesi antaryāmi mano širdyje. Greičiau tavo bhaktai yra antaryāmi mano širdyje. (Periya tiru moli 7-4-2)

Viešpats: Net jei ir taip, Mes gi esame tavo garbinama dievybė. Argi ne?

Alvaras: Ne. Tu nesi mano garbinama Dievybė. Tavo bhaktai, kurie Tave šlovina kaip savo garbinamą Dievybę, jie iš tiesų yra mano garbinama Dievybė. (Periya tiru moli 2-6-4)

Viešpats: Negi tu nematei, kur yra tie žmonės, kuriuos tu taip šlovini? Jie yra šiame tamsiame materialiam pasaulyje, o tu juos garbini!

Alvaras: Kaip pasakyta Periya tiru moli 7-4-9, tie, kurie tarnauja tau net ir šiame tamsiame materialiam pasaulyje, yra netgi aukštesni už nitya sūri (amžinai išvaduotuosius).

Viešpats: Tu pats sakei Periya tiru moli 7-10-9, jog pamaitinti tavo akis ir būti tavo širdyje garbinimo objektu, mes esame reikalingi. Argi ne?

Alvaras: Ne. Kaip sakoma Periya tiru moli 7-4-6, tavo tarnų vaizdas ir jų garbinimas yra tikrasis mūsų maistas. Ne tu.

Viešpats: Vis dėlto, Chandogya upanišada sako (3-14-4): „paramātma yra visų kvapų ir nuostabių skonių savininkas“. Tai mes esame nektariška rasa tau. Argi ne?

Alvaras: Ne. Tie kurie visada galvoja apie Krišnos lotosines pėdas, tai jų mintys yra nektariška rasa man, taip sakoma Periya tiru moli (7-4-5). Ne tavo mintys yra nektaras man.

Viešpats: Vis dėlto, Mes esame priemonė (upāya) ir tikslas (upeya) tau.

Alvaras: Tu sakai, kad esi priemonė, bet iš tikrųjų tai Tavo tarnai mus moko, koku būdu Tu esi priemonė. Taigi, jie aplenkė Tave. Tu sakai, kad esi tikslas (upeya), o iš tikrųjų tikslas yra pasiekti Tavo tarnų lotosines pėdas. O tarp šių dviejų jie taip pat mus veda prie galutinio tikslo. Taigi, yra pasakyta: „aš nesiskirsiu su tais, kurie gieda šventus Viešpaties vardus“ (Periya tiru moli 7-4-4). Tik tie, kurie gieda Tavo šventus vardus yra mūsų priemonė ir tikslas.

Viešpats: Vis dėlto, jie yra MANO tarnai.

Alvaras: Aš galbūt Tave ir šlovinau kažkiek. Vis dėlto, sužinojęs apie Tavo šventus vardus ir mėgaudamasis jais aš atsidaviau tik Tavo tarnams, o ne Tau.

(Matydamas tokį stiprų Tiru mangai alvaro prisirišimą prie Jo bhaktų, kad patikrintų jo mintis, Viešpats uždavė dar keletą klausimų.

Viešpats: Iš tiesų tu pradėjai dainuoti šlovindamas Mane. Bet dabar tu pakeitei savo poziciją ir šlovini Mano tarnus. Argi tai tinkama?

Alvaras: Jei kažkas, pavyzdžiui, nori pašlovinti žmogų, esantį šalia karaliaus, jis pradės šlovinti nuo karaliaus. O net kai poetas pradės dainuoti apie tą žmogų, jis pirmiau pašlovins jo gimtinę, vardą, girliandą, jo kastą ir t.t. Taip, turėdamas omenyje šiuos dalykus, poetas apdainuoja to žmogaus šlovę. Panašiai, kad pašlovinčiau Tavo tarnus, aš taip pat šlovinau Tave, kaip ir poetas, kuris apdainuoja žmogaus istoriją. Taigi, Tavo tarnai yra man viskas.

Viešpats: Vis dėlto tu paminėjai, kad Mano tarnai yra šlovingesni nei aš. Argi tai ne įžeidimas Man?

Alvaras: Jeigu dorai žmonai yra įžeidimas savo vyro kūną laikyti brangesniu nei jo sielą, tuomet taip pat įžeidimas iš mano pusės yra laikyti Tavo brangius tarnus, kurie yra tarsi Tavo visų palankiausias transcendentinis kūnas, didesniais už Tave.

Matydamas tvirtą alvaro prisirišimą prie Jo tarnų, Viešpats pagalvojo: „Jis Mane nugalėjo.“